Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző: Komornik Ferenc

Cím: Társadalmi munkáp

A jelszó második fele

Forrás: Népszabadság

(Hely) | (Idő) 1970. V. 20. | (Kót. v. fűz.) | (Oldal)

Osztályozás

Tárgy 378

Hely

Idő 1970

Személy

Helyszám

244

NÉPSZABADSÁG 1970. május 26.

TÁRSADALMI MUNKA

A jelszó második fele

Jó két esztendeje még fogas kérdésnek tetszett: tehet-e többet, mást városáért a pesti diák, mint hogy latba veti fizikai erejét, segít parkosítani vagy egyetemét tovább építeni. Az *„Egyetemisták a fővárosért, főváros az egyetemistákért”* mozgalom eredményei azóta azt bizonyítják, hogy a hallgatók akkor is szívesen áldoznak szabad idejükből közhasznú célokra, ha a munka szakmai tudásukat igényli.

Budapest fejlődésében itt-ott már kimutatható a jövő szakembereinek a keze nyoma. A mostani tanévben több mint háromezer hallgató 38 ezer óra társadalmi munkát végzett intézménye székhelyéért; a legtöbb idő a Nemzeti Panteon területének geodéziai vizsgálatával, egészségügyi felmérésekkel, előadások tartásával, utasszámlálással, a kerületi tanácsoknál végzett jogászi munkával telt el. Elkészült egyebek között a kiskereskedelem „fehér foltjainak” a térképe, és jó néhány, a városfejlesztés kérdéseihez kapcsolódó elemző dolgozat.

Az akció kezdeti sikerei késztettek arra, hogy most már választ keressünk arra a kérdésre is: *mit tesz Budapest a diákokért*, hogyan valósul meg az idézett jelszó második fele?

Könnyű a válasz, ha azt mondjuk: Budapest mindenkié, fejlődése révén az egyetemisták is kedvezőbb körülmények közé jutnak, mind gyarapodó kulturális intézményeivel az ő legjobb felkészülésüket is szolgálja. De van a diákságnak olyan speciális igénye is, amelynek kielégítésével a tanácsok közvetlenebb módon is segíthetnek. Már most is szélesebb kapu nyílhatna például a diákok előtt Budapest *szellemi kincseinek* a megismeréséhez. A tanácsi felügyeletű színházak, mozik bizonyos kedvezményeket adhatnának a hallgatóknak, a művelődési házak több programmal biztosíthatnák az egyetemisták továbbképzését, szórakozását. S az illetékes szervek — együtt a fővárosi tanáccsal — például végre dönthetnének a létesítendő egyetemista sportkombinát helyéről. Régi panasz, hogy legnagyobb egyetemeink tornatermek, sportpályák hiányában a minimális testnevelési programot sem képesek teljesíteni.

Kézenfekvő az is, hogy a Budapest fejlesztéséért kibontakozott mozgalom legjobbjait *jó állással* várják a tanácsok. Azok, akik fiatalon és még a tanulmányi idejük alatt jelét adták Budapest iránti szeretetüknek, minden bizonnyal hűséges alkotó emberei maradnak a városnak.

Mindez csupán néhány megfontolandó ötlet, többnyire maguk az egyetemisták képzelik így közhasznú társadalmi munkájuk viszonzását. Arra természetesen nem vállalkozhatnak, hogy kigondolják a segítség minden lehetséges módozatát, ez a kerületi végrehajtó bizottságok, a fővárosi tanács tennivalója lehet. E testületek, lehetőségeik ismeretében és az ifjúság iránti felelősségérzettől vezettetve, könnyebben meghatározhatják, hol, mivel tudják segíteni a jövő értelmiségét.

Komornik Ferenc